Написав Наташа
Понеділок, 17 грудня 2012, 11:45

Вечір на землю спустився,
Оливи в саду шелестять.
Для молитви Ісус віддалився,
А учні потомлені сплять.

Не чують, як плаче Учитель,
У смертельній жалобі душа:
"Авва, Отче" - благає Спаситель
"Хай мине мене чаша страшна.

Та проте, нехай збудеться воля
Всевишня і мудра Твоя:
Голгофа і хрест - моя доля,
В Твої руки віддав себе Я."

Ще довго Син Божий молився,
Від наших гріхів знемагав.
Наче кров піт по чолу котився,
Янгол сили Йому додавав.

І до учнів прийшов:"Пробудіться!
Не для сну тут залишив Я вас,
Щоб не впасти в спокусу - моліться
Страждання наблизився час!"

А ранок сумний гасить світло
Нічних Гефсиманських зірок.
День Спасіння близький:вже Іуда
Зробив до безодні свій крок...